

Rammeafgårelsen om den europæiske arrestordre er et vigtigt skridt på vejen mod en mere effektiv bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet og mod mere ensartethed i domfældelser for samme forbrydelser. Behovet herfor er aktualiseret af de tragiske begivenheder i efteråret, og forslaget er af samme grund helt fornødt fremskyndet.

Rammeafgårelsens princip er, at et medlemsland skal udlevere en mistænkt til retsforfølgelse i et andet medlemsland, hvor den omhandlede forbrydelse er begået. Man gennemfører med andre ord princippet om, at forbrydelser skal opklares og retsforfølges dér, hvor de er begået, og det er et princip, som Det Radikale Venstre er tilhænger af.

Med rammeafgårelsen har man besluttet at iværksætte et tættere politimæssigt og strafferetligt samarbejde mellem landene for at forebygge og bekæmpe den internationale kriminalitet. Denne indsats er især rettet mod terrorisme, menneskehandel, overgreb mod børn, korruption og ulovlig våbenhandel, hvor straffen kan blive mere end 3 års fængsel.

Rammeaftalen sikrer, at de europæiske lande går i samme retning, men med mulighed for tilpasning til de enkelte landes retslige traditioner inden for rammeaftalen, bl.a. hvad angår domstolsprøvelse af udlevering og samtykkeregler.

Aftalen sikrer, at en person kan blive udleveret til og retsforfulgt i det land, hvor forbrydelsen er foregået. Derved antastes princippet om, at man ikke udleverer egne statsborgere til retsforfølgelse i andre lande, men dette brud kan Det Radikale Venstre acceptere, fordi der i rammeafgårelsen er indsat en række kriterier, der skal opfyldes, hvis en udlevering skal finde sted, og fordi der endvidere er en række muligheder for at afslå udleveringen. Det gælder f.eks., hvis den person, der er omfattet af arrestordnen, er under den kriminelle lavalder i den anmodende stats lovgivning, og endvidere er det i den forbindelse afgørende for os, at muligheden for strafuldbyrdelse i hjemlandet fastholdes.

Rammeafgårelsen opstiller en positivliste for de alvorligste kriminelle forhold, hvorom der gælder skærpede udleveringsregler. Det kan diskuteres, om alle de opregnede forbrydelser er lige veldefinerede. Det er de bestemte ikke på nuværende tidspunkt, men vi forventer, at den fornødne klarhed tilvejebringes, inden udfyldelsen af rammelovgivningen skal vedtages i næste folketingsamling.

For kriminelle forhold, der optages på positivlisten, fraviges princippet om dobbelt straffrihed. Men netop fordi vi, jf. bemærkningerne til beslutningsforslaget, forventer, at positivlisten vil blive klart afgrænset, og fordi der er tale om kriminelle forhold, der er strafbare i alle EU-landene, kan vi acceptere dette forhold. Listen kan i øvrigt kun ændres ved enstemmighed i medlemskredsen.

Selv om forslagets endelige udmøntning vil kræve megen omhu for at sikre, at retsprincipperne ikke fraviges unødigt, er det for Det Radikale Venstre også vigtigt at erindre om, at forslaget har retssikkerhedsmæssige gevinster. Det gælder en hurtigere retsbehandling, hurtigere udleveringsprocedurer og kortere varetægtsfængsling, og endelig betyder rammeafgårelsen, når den er udmøntet, at retssager gennemføres ét sted. Dermed opnås en retsmæssig ligestilling og hensyntagen til vidnerne, og der opnås administrative gevinster.

Det Radikale Venstre kan støtte forslaget, fordi vi principielt er tilhængere af samarbejde på området. Vi ser det som en naturlig udvikling i et Europa, der til stadighed bliver mere åbent og sammenhængende, men vi vil ikke lægge skjul på, at der er nogle vanskelige sondringer og præciseringer, når vi kommer til detaljerne senere i processen, f.eks. spørgsmålet om tilbagekaldelse af samtykke til udlevering og afgrænsning af forholdene, der optages på positivlisten.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det Radikale Venstre er jo kendt for at tale meget pænt om retssikkerheden og også for at lægge stor vægt på kvalitet i lovgivningen, men hvordan kan man så være med til en sådan omvendt proces? Først går man med til en rammeafgårelse, der kriminaliserer en hel række forbrydelser, og først når vi har vedtaget den rammeafgårelse, som er besluttet i EU, kan man bagefter gå i gang med at finde ud af, hvordan de forskellige forbrydelser egentlig skal defineres, og hvad det egentlig er, man har truffet beslutning om at gøre strafbart. Hvorfor ikke i stedet tage sig den fornødne tid til at starte med at få defineret forbrydelserne og bagefter lave udleveringen, så man får gjort det på ordentlig vis?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil sige, at når jeg hører disse – ja, undskyld – fraser om en verden, der bliver mere og mere